

Félprózában kérdez a múzsa

*Nem rózsával, tökéletes rémmel
nézni szembe, ez itt az örökség*

Nagy László

1.

*Kacatjaim vacak dugáru gyűrt-repedt
holmi Kiraknám nincs hely csak helypéznz
Húzódjunk össze itt elácsorognék kézben tartom
ámbár jobb elszórni vagy leszokni a kleptomániáról
Elajándékozni növelni más vagyonát Aki gazdag
semmiségeknek is örül mert értéket csak sok egyébbe
rejtve ragyogtathatunk Dobozba filmet ostyába
szellemet mint kenyérbe pengét stabat máter
a fájdalom neve golyót a fejbe Beszorulni
összeérő könnyökök közé míg a lábak alá szóródik
minden a könnyű porba?*

2.

*Az ecset-legyintés mögött
mintha az esőn túl történne kötél golyó sáros
kivégzés a téma Karóbahúzás a legszebb tájban
Képeslap volt s lesz megint S a felhők idő-
előtti arcokat sodornak A kamillás felől történelmi
pestis-szag terjedez Az eső foszló túllje mögött
a fénypermet mögött ahol semmi sem történt
csak véresek a kutak s alig érinti hulltában
az ujjhegy a teremtest-kapaszkodást
abban a hideg tartományban újra és újra elfogad
a sokadalom bármi büntetést
Kushadó fejek az ítélőpálca adományát
bármi közkézen forgó tévedést?*

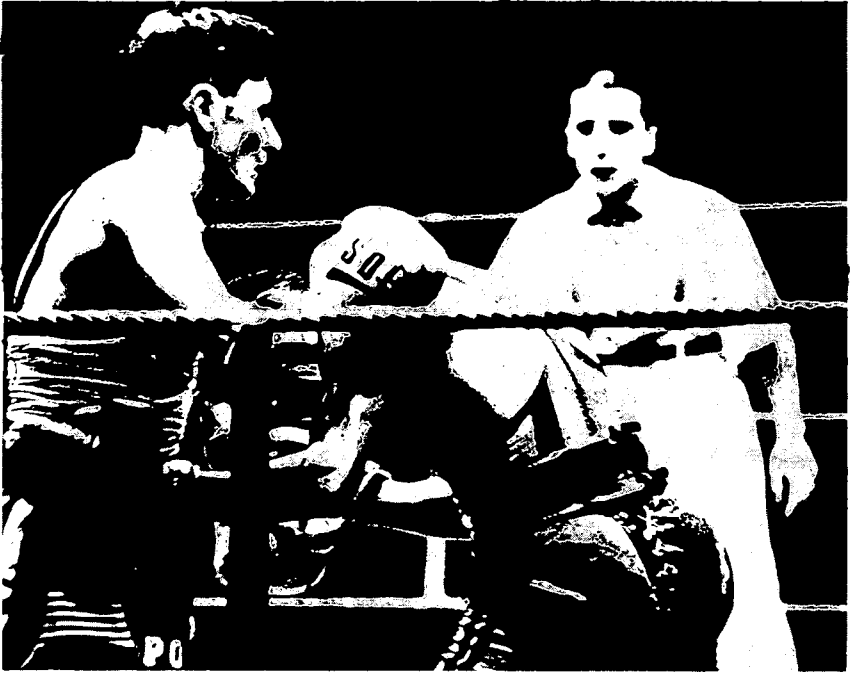
3.

És eljön a hang fénye is leáll a tülekvés
nyugalmat nyer a firenzeisaszegi dac esztétikája
Mondja a poharazó szentje a lelki ember Kézfejen
átvilágolt a csont dobolt siralmas esettségben
A ferde vállak ököltre támasztott fejek között
szalonkabátban töményet kért az úri halál
Csuklóján aprószemű lánc feje mint a fajtiszta
bulldogé Megfogtam a vállát mint aki egy másik dimenzióba rejti
kezét Széles volt erős és kapcsok
tartották pihentek benne az áttételek
Pillantását kerestem mondd a tefélék e madárijesztők
adják minden értelmét? S nincs pátosz kívüled?

4.

Ön-ki-elégít? Technikai bukfenec? Páros röpt
helyébe kézihajtány? S a végtelenben majd? Ez
bukolika vagy humortalan orraesés? Még egy alma egy
dinyegerezd? Kitisztogatni a világból magunkat inkább
hogy mosdottabb legyen? Gerendán átvett kötélt?
S az élményt egyenest gépbe amíg a hurok? Egyszavas
útkönyvet így? Életközepi válság? Portás a tragédiagyárból:
a gatyá térdig eresztve a sapka félrebillent csikk a
szájsarokban? Emlékek játszmája érzelmek adagolt
fegyelme amint nyarat kohol mi tarkább? Beülteti a parlagot
kézierővel ám gazzal négyzetesen? Egyedül vagyunk? A
határhoz értünk? Otthonos hely a sehol? Egyetlen otthonunk?
Meg a kötél halogatása? Vacogás? Kézremegés? Paszport
ide nincsen? Beszöktünk a szörnyű hidegbe egyedül?
S van-e válasz vagy hagyomány? A tréning mire?
Megtörténtünk? Hóval lepi be a tél?

Cukor György

Rodolf Hervé

Paris-La-Villette, 1988